

Aproarte: qualitat i quantitat

Aproarte ha estat un certamen que ha aplegat el bo i millor de l'art modern i de l'art antic a Barcelona. Antiquaris i galeristes de tot el món hi han exposat peces de gran valor, amb la qual cosa Aproarte ha esdevingut un extraordinari recorregut a través del temps.

En la seva presentació a Barcelona, en el marc de l'hotel Ritz durant els dies 19, 20 i 21 de maig, l'Associació de Professionals en Art Antic i Modern, Aproarte, segueix la trajectòria iniciada fa un any d'objectius múltiples, que al temps que planteja la interdisciplinarietat entre antiquaris i galeristes, ho fa també amb els dos tipus d'art que aquests representen: l'art antic i l'art modern.

L'Hotel Ritz s'ha convertit així, per uns dies, en un petit museu de pintura, de dibuixos, d'escultura, d'arts decoratives, un museu per l'excel·lència i gran qualitat de les obres exposades, però no per la seva inaccessibilitat. I quan parlem d'aquest efímer museu no solament ens referim a la categoria de les peces exhibides, sinó a l'entorn en què han estat presentades, uns salons nobles que a més han estat objecte d'un acuradíssim muntatge que emfasitza el valor individual de cada peça al temps que dona a tota l'exhibició un caràcter de conjunt.

En total són 18 els exhibidors que es presenten dins de l'Associació, entre antiquaris (Artur Ramon, Barbié, Caylus, Eufemio Díez Monsalve, Félix López de Aragón, Jorge Portuondo Wakonigg, Luis Navarro, Michel Dumez-Onof) i galeristes (Guillermo de Osma, Heller, Jorge Juan, Leandro Navarro, Establecimientos Maragall, Miguel Espel, Oriol). L'antiquari Artur Ramon, presenta peces de ceràmica com un conjunt de soperes i sis salseres de ceràmica d'Alcora (s. XVIII), dibuixos de finals del segle XIX, i una selecta representació de pintu-

L'Hotel Ritz es va convertir per uns dies en un petit museu d'excel·lent qualitat.

CARME PUÉRTOLAS

ra i escultura d'Alta Època i del segle XIX i començaments del XX. Una acurada representació de mobiliari, pintura, escultura, plateria i peces arqueològiques conforma l'aportació de M. Barbié. Per posar uns pocs exemples destacariem un mosaic de pedra dura del segle XVII (manufatura florentina) i una pintura d'un dels més reeixits representants de la pintura catalana del segle XVIII, de Francesc Pla el Vigatà, un Naixement de Jesús i adoració dels pastors. L'art d'Alta Època constitueix l'especialització d'Eufemio Díez-Monsalve. A l'exposició del Ritz ha presentat, entre altres, una talla policromada del segle XVI (Verge de l'Anunciació, Taller de Suàbia), i una Immaculada de Juan de Valdés. L'Alta Època és també l'especialitat de Félix López de Aragón, en especial, la pintura i l'escultura compresa entre els segles XV-XVII i l'orfebria. Entre la seva aportació destaca un reliquiari de cristall de roca i metall daurat de manufactura italiana (segle XVII). L'antiquari Jorge Portuondo Wakonigg, en mobiliari

i arts decoratives dels segles XVIII i XIX, presenta, entre altres peces, una taula de joc de fusta de noguera amb motius pompeians. És una peça datada i pertany al període Carlos IV. Les arts decoratives constitueixen la principal especialitat de Luis Navarro, i de la seva aportació destaquem una parella de columnes, una trajana i l'altra antonina, de bronze daurat, del segle XIX. En l'apartat d'arqueologia, Michel Dumez-Onof ha presentat una peça de Xipre del segle VI a.C., una figura masculina de pedra calcària, i un cap d'alabastre àrab (segle I dC.). D'entre les peces presentades pels antiquaris Patrick Moore i Vicente Coll és remarcable sobretot la presència de mobiliari dels segles XVIII i XIX, mobles d'estil, de manufactura francesa i anglesa prioritàriament. A l'estil Robert Adam pertany una parella de consols de 1770-1780 de Patrick Moore, i a l'època de la reina Anna sobresurt, dins l'aportació de Vicente Coll, un magnífic escriptori-libreria de començament del segle XVIII.

Tancant el bloc dels antiquaris, la presència de Xavier Vila s'ha definit prioritàriament per la seva aportació pictòrica, preferentment pintura espanyola des de l'època medieval fins al segle XVIII. En concret, de les peces presentades destaca una pintura flamenca de Martín de Vos.

En el bloc de galeristes és important el capítol de pintura de finals del segle XIX —començaments del XIX—, amb la presència d'artistes com Marià Fortuny i Hermen Anglada Camarasa, que presenta el galerista Guillermo de Osma, i José Gusachs o Joan Brull exhibits en l'estand de Haller, Eliseu Meifrèn i Joaquim Mir, amb dos exquisits paisatges que presenta el galerista Jorge Juan. Una generació posterior d'artistes, alguns dels quals van ser protagonistes de les primeres avantguardes del segle XIX, com Picasso o Joan Miró, s'exhibeixen a les galeries d'art Oriol o Miguel Espel. Leandro Navarro mostra artistes de la generació de postguerra, com diferents representants del realisme, Luis Marsans, Julián Grau Santos i l'hiperrealista Cristòbal Toral. Dalí és representat amb un dibuix de 1968 que exhibeix Establecimientos Maragall, integrat per Sala Parés, Sala Vayreda i Galeria El Cisne. La peça més recent de tota la mostra l'aporta el galerista Miguel Espel. Es tracta d'una escultura de Susana Solano, un ferro forjat realitzat el 1985, obra que serveix de punt final cronològic i conceptual al que es pot considerar com un extraordinari recorregut a través del temps, i de la història de l'art.

Anna Guasch